

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. София, 24.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-E, в закрито заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иванка Иванова

Членове: Петър Люб. Сантиров
Яна Ем. Владимирова

като разгледа докладваното от Петър Люб. Сантиров Въззивно гражданско дело № 20211100512154 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. от Граждански процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по частна жалба на вискателя – Окръжен съд гр. Велико Търново, чрез законния си представител, срещу Постановление за прекратяване на изпълнително дело № 20181110401464 от 07.05.2021 г. ДСИ при СРС, на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, поради настъпила перемпция.

В жалбата са изложени оплаквания за неправилност на обжалваното постановление на ДСИ, поради допуснати от държавния съдебен изпълнител нарушения на материалния и процесуалния закон. Изтъква се, че обективизираното в изпълнителния лист вземане, въз основа на което е образувано изпълнителното производство е подчинено на различен правен режим, доколкото не се касаело за гражданскоправно вземане, а за публичноправно такова, по което изпълнението протичало по реда на ДОПК и действало служебното начало в изпълнителното производство. В този смисъл не било предвидено задължение на вискателя да отправя искания до ДСИ за извършване на изпълнителни действия. Сочи се, че по силата на чл. 3, т. 1 от ЗМДВИП, вр. § 13 от ПЗР към ЗИД на ЗД за периода от 13 март до 20 май 2020 г. процесуалните срокове по изпълнителните производства са били спрени, а отделно от това съгласно чл. 5, ал. 1 и ал. 2 ЗМДВИП действията срещу длъжни –физически лица по изпълнителни производства са били ограничени, поради което не е могъл да поиска извършването на изпълнителни действия. Моли съда да отмени обжалваното постановление.

Длъжникът по изпълнителното дело - Н.Р.П. е подал възражение, в което излага доводи за правилност на постановлението на ДСИ и неоснователност на жалбата.

В представените по реда на чл. 436, ал. 3 от ГПК мотиви на ДСИ при СРС Д.И. са изложени доводи за неоснователност на частната жалба.

Частната жалба е подадена в законоустановения срок от легитимирано лице срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от страна, която по арг. от чл. 84, т. 1 ГПК не дължи ДТ, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Изпълнително дело № 1464/2018г. по описа на ДСИ при СРС е образувано по молба на жалбоподателя - Окръжен съд - Велико Търново въз основа на изпълнителен лист от 19.11.2018г., издаден по гр.д. № 331/2017г. по описа на ОС- Велико Търново. От съдържанието на изпълнителния титул е видно, че лицето Н.Р.П., ЕГН ***** е осъден да заплати по сметка на ОС-гр. Велико Търново държавна такса в производството в размер на 111.30 лева.

На 28.12.2018г. на длъжника е била връчена покана за доброволно изпълнение /л.7 от изп. дело/.

С обжалваното Постановление от 07.05.2021г. изпълнителното дело е било прекратено на основание чл. 433, ал.1, т.8 от ГПК, поради настъпила перемпция.

Съгласно чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК изпълнителното производство се прекратява по силата на закона, в случай, че в продължение на две години вискателят не поиска предприемането на изпълнителни действия. Настоящият съдебен състав споделя мотивите на ДСИ, че в тези случаи прекратяването на изпълнението настъпва по силата на закона и не е необходим нарочен акт на държавния съдебен изпълнител, а последният има само констативно значение – в този смисъл и мотивите на т. 10 от ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. Същият следва само да констатира, че производството е прекратено по силата на закона, да преустанови изпълнението и да вдигне наложените обезпечения.

В конкретния случай законосъобразно ДСИ при СРС е констатирал факта на настъпилата перемпция, т.к. вискателят- ОС-Велико Търново не е поискал извършването на изпълнителни действия от категорията да прекъснат давността в продължение на 2 години.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че ДСИ следвало служебно да извърши изпълнителни действия за събиране на вземането без отправено искане от вискателя предприемането им. В тази връзка следва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 264, ал. 2, изр. 2 ЗСВ е предвидила възможност на държавния съдебен изпълнител да се възложи и събирането на вземания на органите на съдебната власт, както е в конкретния случай. Съгласно пък изричната разпоредба на чл. 163, ал. 4 от ДОПК изпълнителното производство пред съдебния изпълнител се развива по реда на ГПК, тъй като в случая са налице изключенията по чл. 163, ал. 1 - in fine и ал. 3 - in fine ДОПК, т.е. принудителното изпълнение се развива не по реда на ДОПК, а по реда на ГПК, поради което са неоснователни оплакванията, че съдебният изпълнител е следвало служебно да предприеме изпълните действия. В този смисъл е и Определение № 8 от 29.03.2021 г. на ВКС по гр. д. № 6/2021 г., 5-членен с-в, ГК.

Неоснователно е и възражението, че не е била настъпила перемпция, т. к. процесуалните срокове са били спрени и не са текли за определен период по време на извънредното положение, предвид разпоредбите на чл. 3, т. 1 от ЗМДВИП, вр. § 13 от ПЗР към ЗИД на ЗД за периода от 13 март до 20 май 2020 г. и чл. 5, ал. 1 и ал. 2 ЗМДВИП за следващите два месеца. В този смисъл началото на срока е поставен с постъпването на молбата за образуване на изпълнително дело – **28.11.2018 г.** и макар срокът е бил спрян на 13.03.2020 г., на основание чл. 3, т. 1 ЗМДВИП, а на основание § 13 ЗР ЗИД ЗМДВИП е продължил да тече на 21.05.2020 г. /така Определение № 226 от 07.05.2021 г. по т. д. № 304/2021 г., Т. К., II Т. О. на ВКС; Определение № 529 от 26.11.2020 г. по гр. д. № 2356/2020 г., Г. К., II Г. О. на ВКС/, като дори и да се добави двумесечния срок по чл. 5, ал. 1 и ал. 2 ЗМДВИП, това са четири месеца и седем дена, през които срокът е бил спрян, същата е настъпила *ex lege* още на 05.04.2021 г. /изчислено предвид спрените процесуални срокове/, като настъпването на перемпцията е констатирано на 07.05.2021 г.

Тъй като в конкретния случай разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК се прилага на общо основание и по отношение на всички правни субекти и с оглед обстоятелството че вискателят в продължение на 2 години от момента на образуване на изпълнителното дело не е поискал извършване на изпълнителни действия, е настъпила перемпция, поради което и изпълнителното дело законосъобразно е било прекратено от ДСИ на основание чл. 433, т. 8

от ГПК.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Постановление за прекратяване на изпълнително дело № 20181110401464 от 07.05.2021 г., на ДСИ Д.И. при СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване – арг. чл.437, ал.4, изр.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____